

Του ΜΙΧ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

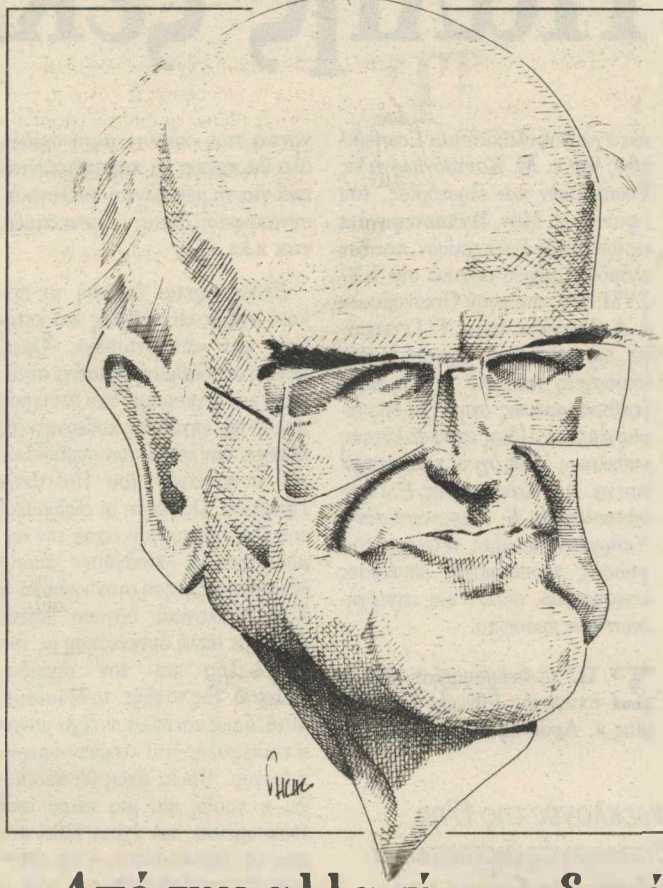
ΕΓΙΝΕ, λοιπόν, και ο 16ος ανασχηματισμός των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Το νέο σχήμα ελάχιστο χρόνο έχει στη διάθεσή του για να κριθεί, αφού ως τις εκλογές απομένουν μόλις 90 ημέρες...

Με την ευκαιρία, όμως, του τελευταίου ανασχηματισμού μπορεί να γίνει ένας ενδιαφέρων «απολογισμός» γι' αυτό που συχνά έχει αποκληθεί «γαϊτανάκι των υπουργών»...

Επτάμισι χρόνια αναζητείται το κατάλληλο οργανωτικό σχήμα σε επίπεδο κυβέρνησης, το μοντέλο τελικά της εκτελεστικής εξουσίας του ΠΑΣΟΚ. Ένα μοντέλο που δεν πέτυχε να κάνει καλύτερη τη δημόσια διοίκηση με τις «θεσμικές αλλαγές» που ψηφίσθηκαν ή εφαρμόστηκαν και το οποίο διακρίνεται αφενός για το «γαϊτανάκι των υπουργών» και αφετέρου για την πάγια παρουσία του πρωθυπουργού κ. Α. Παπανδρέου ως «κέντρου ιδιαιτερής και αναμφισβήτητης ισχύος». Άλλοτε η ανάμειξη του Πρωθυπουργού στο «κυβερνητικό συγκρότημα» είναι άμεση και αισθητή και άλλοτε ο κ. Παπανδρέου προτιμά ενδιάμεσα σχήματα και ιεραρχήσεις ανάμεσα στον ίδιο και τους υπουργούς και υφυπουργούς. Πρόκειται, όμως, για διαδοχικά κυβερνητικά σχήματα τα οποία δεν έχουν τελικά αποδώσει με συνέπεια να οδηγούν σε χαλάρωση, αρρυθμία, έλλειψη συντονισμού και αποτυχίες. Ομολογούμενες δημοσίως, μάλιστα.

Κι όμως, οι έως τώρα 87 κυβερνητικοί μήνες του ΠΑΣΟΚ και του κ. Παπανδρέου αποτελούν μοναδικό ρεκόρ συνεχούς και αδιάσπαστης κυβερνητικής θητείας για τη νεοελληνική πολιτική ιστορία. Τέτοιο ρεκόρ αδιάκοπης κατοχής και άσκησης της εξουσίας (χωρίς καθόλου υπηρεσιακές κυβερνήσεις, εναλλαγές με πρωθυπουργούς από το ίδιο κόμμα, μικρές κυβερνητικές θητείες κ.λπ.) δεν έχει στο ιστορικό

Ενας απολογισμός 89 μηνών διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ

Πάλης ξεκίνημα κάθε... 6 μήνες

Από την αλλαγή στις δομές στη... συνεχή αναδόμηση

του ουδείς πρωθυπουργός της νεότερης Ελλάδας. Από τον **Κουμουνδούρο** και τον **Τρικούπη** έως τον **Βενιζέλο** και τον **Καραμανλή**.

Οι αλλαγές στις «δομές»...

ΜΕ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ της πρώτης κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ στις 21 Οκτωβρίου 1981 δόθηκε σχεδόν αμέσως η διαβεβαίωση από τον πρωθυπουργό κ. Παπανδρέου ότι το νέο υπουργικό σχήμα θα ήταν κάτι το **προσωρινό** γιατί αναγκαστικά θα λειτου-

γούσε στην παλιά «κληρονομημένη δομή».

Το πάθος «να αλλάξουμε σε όλα τις δομές, που φταίνε τελικά για όλα» οδήγησε στην εφεύρεση του όρου «αναδόμηση» για τον πρώτο ανασχηματισμό. Στην πρώτη αυτή φάση, που κράτησε περίπου εννέα μήνες, οι 37 υπουργοί και υφυπουργοί του ΠΑΣΟΚ έχουν αναλάβει να υλοποιήσουν «το πρόγραμμα των 100 ημερών» και λειτουργούν για καιρό στο συλλογικό σχήμα του υπουργικού συμβουλίου. Συντόμως δημιουργούνται ως επιτελικά κυβερνητικά σχήματα

το ΚΥΣΟΠ (που θα μετονομασθεί αργότερα σε ΚΥΣΥΜ), το ΚΥΣΕΑ και η Επιτροπή Τιμών και Εισοδημάτων. Κάνοντας έναν πρώτο απολογισμό της κυβερνητικής δράσης στις 23.5.1982, ο κ. Παπανδρέου συνδέει το θέμα της κυβερνητικής απόδοσης με την ανάγκη, όπως λέγει, να γίνει ένας νέος νόμος για το υπουργικό συμβούλιο.

Παραμονή του πρώτου ανασχηματισμού (3.7.1982) ο κ. Παπανδρέου διαβεβαιώνει ότι η νέα κυβέρνηση και ο ίδιος **προσωπικά** θα ασχοληθούν κατά προτεραιότητα με τα καυτά οικονομικά προβλή-

ματα και την «καμένη γη της Δεξιός». Για τον λόγο αυτόν, με τον ανασχηματισμό η κυβέρνηση αποκτά νέο οικονομικό επιτελείο και πρόσωπο, με επικεφαλής τους κκ. **Γ. Αρσένη**, **Κ. Βαϊτσο** και **Δημ. Κουλουριάνο**. Θεσμοποιούνται με τον νόμο τα συλλογικά όργανα (ΚΥΣΥΜ, ΚΥΣΕΑ, Κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή κ.λπ.) που θα αντικαταστήσουν - λένε - τη βραδυνή λειτουργία του πολυκέφαλου υπουργικού συμβουλίου. Παράλληλα, κρίνεται ότι ο νέος υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. **Γ. Αρσένης** θα πρέπει να

διατηρήσει και τη διοίκηση της Τραπέζης της Ελλάδος, για λόγους αναγκαίου συντονισμού της οικονομικής πολιτικής, από τον σχεδιασμό έως την υλοποίηση. Η Κυβέρνηση θεωρεί τη διθεσία αυτή θέμα αρχής, επικαλείται το παράδειγμα του **Κ. Βαρβαρέσου** στον Μεσοπόλεμο. (Φυσικά, αυτή η δυναρχία τελικώς θα καταργηθεί...).

Πάντως, σύμφωνα με τις κυβερνητικές ανακοινώσεις του Ιουλίου του 1982, «η νέα δομή του υπουργικού συμβουλίου εξυπηρετεί τις ανάγκες του σχεδιασμού και της δράσης της Κυβέρνησης». Όμως λίγες ημέρες μετά την αναδόμηση δημιουργούνται και νέα άτυπα συλλογικά όργανα, οι τέσσερις «διυπουργικοί κύκλοι», με συναφείς αρμοδιότητες και «ευθύνες»...

Δυσλειτουργίες και επικαλύψεις

ΜΟΛΙΣ δύο μήνες από τότε και έως τον Μάιο του 1983 ο πρωθυπουργός κ. Παπανδρέου προβληματίζεται δημοσίως για τις «επικαλύψεις αρμοδιοτήτων» και «δυσλειτουργίες» των οκτώ θεσμοποιημένων και άτυπων συλλογικών οργάνων της κυβερνήσεως. Τα θέματα της οικονομίας συγκεντρώνονται όλο και περισσότερο στα χέρια του υπουργού Εθνικής Οικονομίας κ. **Γ. Αρσένη**, ο οποίος κατηγορείται ότι δεν πιστεύει πολύ στις συλλογικές κυβερνητικές συνεργασίες και μεθόδους. Αντίστοιχα, μετά την αποχώρησή του από την κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ, ο κ. **Αρσένης** σε διδύλο του θα μιλήσει για τις δυνάμεις της παραξενυσίας και των ισχυρών ενδοκυβερνητικών κέντρων, που καταπολέμησαν ή υπονόμευσαν την πολιτική του και τον ίδιο.

Πάντως, τον Μάιο του 1983 ο κ. **Α. Παπανδρέου** δηλώνει ότι μετά την υπογραφή της «συμφωνίας απομάκρυνσης» των αμερικανικών

ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ!

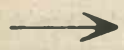
Όταν η δημιουργική έμπνευση στα έπιπλα γραφείου γίνεται πράξη, το αποτέλεσμα είναι...
χωρο-γραφεία!

Έπιπλα γραφείου ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ και ποιότητα οργάνωσης χώρου.
Λύση ολοκληρωμένη, διαρκής και ευέλικτη για τις λειτουργικές ανάγκες του σύγχρονου
εργασιακού χώρου. Του δικού σας χώρου.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΕΠΙΠΛΑ
ΓΡΑΦΕΙΟΥ
Χωρογραφεία

ΑΘΗΝΑ: Α. ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ - Α. ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ 2Α, ΤΗΛ. 981 4256 - 982 8411 - 983 0293
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΑΓΓΕΛΑΚΗ 10, ΤΗΛ. 268 807 - 268 091

βάσεων θα ασχοληθεί ο ίδιος προσωπικά με το σύνολο των εσωτερικών θεμάτων. Επιπλέον, σε συνέντευξη Τύπου ομολογεί ότι «παρατηρούνται ορισμένα προβλήματα δυσλειτουργίας της κυβέρνησης» και ότι υπάρχει, εκτός από τη θετική, «κάποια αδύναμη, αρνητική όψη στη λειτουργία των συλλογικών οργάνων της κυβέρνησης». Το πολυκεντρικό και πολυεπίπεδο σύστημα που καθιερώθηκε τον Ιούλιο του 1982 (το οποίο με τη σειρά του αντικατέστησε το «κληρονομημένο» σύστημα των συνεδριάσεων του υπουργικού συμβουλίου του 1981) κρίνεται ότι πρέπει να διορθωθεί.

Ετσι, με εγκύκλιο του στις 21.5.1983, ο Πρωθυπουργός αποφασίζει την αποκέντρωση εξουσιών, αρμοδιοτήτων και ευθύνες. Βρισκόμαστε στη λεγόμενη «φάση της εξαιτομικεύσης», η οποία όμως δεν θα διαρκέσει για πολύ καιρό. Και τούτο ακριβώς επειδή διατηρούνται (έστω υποδαθμιμμένα) τα συλλογικά κυβερνητικά όργανα, και επειδή δημιουργούνται τριδές, όπως εκκείνες ανάμεσα στους κκ. Αρσένη και Ποττάκη και άλλους συναρμόδιους υπουργούς. Η «αποκέντρωση» εξουσιών δεν συνοδεύθηκε από πραγματική αποκέντρωση της κυβερνητικής εξουσίας και - κυρίως - από την αποσαφήνιση της πολιτικής στους περισσότερους τομείς, με πρώτο τον οικονομικό. Με τη «θεσμική εγκύκλιο» εκείνη («Το Βήμα», 22.5.1983) ο κ. Α. Παπανδρέου:

★ αφενός μετέφερε τις περισσότερες αρμοδιότητες και ευθύνες από τα συλλογικά όργανα και τους προϊσταμένους («συντονιστές υπουργούς» κ.λπ.) στα μέλη της κυβέρνησης, τους διοικητές και προέδρους Οργανισμών και Δημοσίων Επιχειρήσεων, αλλά

★ αφετέρου (και πλέον όσων έχουμε αναφέρει) δημιουργούσε τις προϋποθέσεις για ένα νέο σύστημα «εποπτείας και διαδοχικών ελέγχων», που οδήγησε στην παντοκρατορία ορισμένων συμβούλων του πρωθυπουργικού Γραφείου, με πρώτο τον (γνωστής πλέον ταυτότητος...) κ. Παπανικολάου.

Όσον αφορά τον ρόλο των έως τότε πανίσχυρων «υπουργών-τοπαρχών κατά κύκλους», ο Πρωθυπουργός μετέβαλε τους κκ. Αρσένη, Κουτσόγιοργα, Γεννηματά και Τσοχατζόπουλο σε «φραγμούς» στη διάθεση κάθε υπουργού και υφυπουργού να παραπέμψει στο αρμόδιο συλλογικό όργανο κάποιο θέμα του υπουργείου του. Δεν ήταν παράλογο ότι στην πράξη συνέθεε ακριβώς το αντίθετο, αφού οι τέσσερις «τοπάρχες» (ανεξάρτητα από την όποια θέλησή τους) δεν μπορούσαν να λειτουργούν με πολιτική σχιζοφρένεια, δηλαδή αναιρώντας τον εαυτό και τον ρόλο τους.

Στις 18 Δεκεμβρίου του 1983, ο πρωθυπουργός κ. Α. Παπανδρέου, επιστρέφοντας από επίσημη επίσκεψη στο Βουκουρέστι, δήλωνε ότι **τώρα πλέον θα ασχοληθεί ο ίδιος προσωπικά** με τα προβλήματα όχι της οικονομίας αλλά γενικότερα της οικονομικής ανάπτυξης. Ειδικότερα, ότι **θα αναλάβει προσωπικά** τα θέματα του οικονομικού προγραμματισμού και της δημόσιας διοίκησης. «Πιστεύω», δηλώνει επί λέξει ο κ. Παπανδρέου, «ότι αυτά είναι τα πιο κρίσιμα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε» και επιπλέον διαβεβαίωνε ότι «**τώρα πρέπει εγώ προσωπικά να ασχοληθώ με αυτά τα εσωτερικά προβλήματα της χώρας**» (εφημερίδες 19.12.1983).

Το «προεδρικό» μοντέλο διοίκησης

Με τη δήλωση αυτή δρομολογείται μια νέα φάση στη διάρθρωση και λειτουργία του κυβερνητικού σχήματος, η «αρχηγεία», με τις ιδιαιτερείς, τις ενναλλαγές και την

προσωρινότητά της. Πόση ακριβώς;

ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ μετά, και συγκεκριμένα στις 20.12.1983, ο τότε κυβερνητικός εκπρόσωπος κ. Δημ. Μαρούδας αναλαμβάνει να κάνει αυθεντική ερμηνεία των πρωθυπουργικών δηλώσεων. Κατ' αρχήν, προσθέτει ότι εκτός από τους τομείς της οικονομίας και της δημόσιας διοίκησης ο κ. Παπανδρέου «θα δώσει βάρος στον προγραμματισμό και στον τομέα της Υγείας» και εξηγεί ότι ο Πρωθυπουργός «δεν θα γίνει υπεύθυνος επί των οικονομικών. Δεν θα επέμβει στον χειρισμό των τρεχόντων οικονομικών ζητημάτων. Θα ασχοληθεί με την οικονομική ανάπτυξη» («Τα Νέα», 20.12.1983).

Μία εβδομάδα αργότερα, και συγκεκριμένα την προπαραμονή των Χριστουγέννων (23.12.1983), ο Πρωθυπουργός μίλησε για ηθελήμενα και παραπλανητικά δημόσια υπεύθυνα και πρόσθεσε ότι «είναι ανήκουστο φαινόμενο, όταν ο Πρωθυπουργός ιεραρχεί τα προβλήματα της χώρας και συντονίζει τον άλφα ή όγη τομέα να ερμηνεύεται αυτό από ορισμένες εφημερίδες ότι έχει οποιαδήποτε αιχμή κατά των υπουργών που διαχειρίζονται τους αντίστοιχους τομείς». Πάντως, στους περισσότερους τομείς, μετά είκοσι ημέρες και συγκεκριμένα στις 16.1.1984, θα σημειωθούν αλλαγές των επικεφαλής υπουργών, με την ανάληψη καθηκόντων από τους κκ. Αλ. Λάζαρη (Προεδρίας), Ι. Ποττάκη (Οικονομικών), Β. Κεδίκογλου (Εμπορίου), Γ. Γεννηματά (Υγείας και Πρόνοιας) και την ανάληψη καθηκόντων υφυπουργών στο Εθνικής Οικονομίας από τους «μη Αρσενικούς» κκ. Παν. Ρουμελιώτη και Δ. Δημοσθενόπουλο.

Στην ίδια ανακοίνωση της Κυβέρνησης της 23.12.1983 τονίζεται με έμφαση το δικαίωμα του Πρωθυπουργού «να ιεραρχεί και να συντονίζει» ο ίδιος προσωπικά το κυβερνητικό έργο, καθήκοντα τα οποία μάλιστα περιγράφονται ως «το κύριο έργο του Πρωθυπουργού».

Όμως λίγες ώρες αργότερα της ίδιας ημέρας καθιερώνεται νέο «λειτουργικό σχήμα» της κυβέρνησης και θεσπίζονται νέοι ρόλοι και αρμοδιότητες! Τεματίζεται η εποχή της προσωπικής ευθύνης κάθε υπουργού, υφυπουργού και διοικητή, «αναδοθιμίζονται» οι «κύκλοι» και θεσμοθετείται ως ανώτατο επιτελικό όργανο το ΚΥΣΥΜ. Επιπλέον, και κυρίως, θεσπίζεται για πρώτη φορά σε τόση έκταση η αυξημένη επιρροή του «Πρωθυπουργικού Επιτελείου», που σταδιακά γεμίζει τα γραφεία του Μαξίμου και του Ζαπτείου - οι σύμβουλοι κάθε είδους θα υπερβούν τον αριθμό 15 και οι κάθε είδους ειδικοί συνεργάτες τους 40. Βρισκόμαστε σε μια νέα φάση, αυτήνη της απομύησης του «μοντέλου της αμερικανικής ή γαλλικής Προεδρίας», όπου κυριαρχούν τα επιτελεία των διορισμένων συμβούλων.

Σύμφωνα με την απόφαση αυτή του κ. Παπανδρέου:

★ Υπεύθυνοι πλέον απέναντι στον Πρωθυπουργό δεν θα είναι οι επίμερους υπουργοί (όπως είχε καθορισθεί πριν από επτά μόλις μήνες) αλλά οι επικεφαλής των τεσσάρων κύκλων, οι οποίοι και συγκροτούν το ΚΥΣΥΜ, το οποίο θα συνεδριάζει **μία τουλάχιστον φορά την εβδομάδα**. Οι κύκλοι θα συνεδριάζουν κάθε 15 ημέρες και σ' αυτούς να αναφέρονται όλοι οι υπουργοί τόσο για το νομοθετικό τους έργο όσο και για την «εν γένει» δραστηριότητα του υπουργείου τους.

★ Οι υπουργοί, πλην των «συντονιστών», αποδυναμώνονται περισσότερο, καθώς εις το εξής θα μπορούν να μετέχουν στους «κύκλους» και υφυπουργοί.

★ Τη γραμματεία των «κύκλων» αναλαμβάνουν ο γνωστός οικονομικός σύμβουλος του Πρωθυπουργού

κ. Γ. Παπανικολάου και ο γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου Ι. Μαντζουράνης (μέλος της συμμορίας Κοσκωτά και νυν τρόφιμος των φυλακών Κορυδαλλού).

★ Την ευθύνη για την τήρηση όλων αυτών των διαδικασιών απέδωκε στον Πρωθυπουργό θα έχει ο γενικός διευθυντής του Πολιτικού του Γραφείου κ. Α. Λιδάνης.

Τελικά, αυτή η απομύηση του συστήματος του προεδρικού cabinet θα αποτύχει, αφού καθιερώνει τη συγκυριαρχία «πρωθυπουργικού επιτελείου» και των «επικεφαλής των κύκλων», που είναι δυναμικές προσωπικότητες όπως οι κκ. Μ. Κουτσόγιοργας, Απ. Λάζαρης, Γερ. Αρσένης και Γ. Γεννηματάς. Πάντως, με το νέο σύστημα αναδοθιμίζεται αλλά και «αίρεται» υπεράνω των καθημερινών προβλημάτων η προσωπικότητα του Πρωθυπουργού.

Μετά τον ανασχηματισμό της 20.1.1984, ο Πρωθυπουργός, μιλώντας στο νέο υπουργικό συμβούλιο, ενδυναμώνει ακόμη περισσότερο τον ρόλο του ΚΥΣΥΜ (και

“Μετά τις ευρωεκλογές της 17ης Ιουνίου του 1984, ο Πρωθυπουργός διαπιστώνει ότι «η κυβέρνηση χρειάζεται ένα δέσιμο στη λειτουργία της» και αρχίζουν νέες συζητήσεις για νέον ανασχηματισμό. Δεν φτάνει ούτε και τώρα η πολιτική, τα σχήματα και η εκάστοτε «νέα δομή», αλλά τα πρόσωπα”

των «συντονιστών»), το οποίο προσδιορίζει ως βασικό όργανο του κυβερνητικού έργου, που θα κάνει και την επεξεργασία όλων των νομοσχεδίων και αποφάσεων, πριν «αποφασισθούν» από το υπουργικό συμβούλιο. Ανακοινώνεται ακόμη ότι το υπουργικό συμβούλιο θα «συνεδριάζει εις το εξής κάθε δύο με τρεις μήνες και πολλές νομοθετικές πράξεις θα υπογράφονται **διά περιφοράς**». Ο Πρωθυπουργός προσθέτει ότι: «Το ΚΥΣΥΜ θα συνεδριάζει μία φορά την εβδομάδα, για την ακρίβεια κάθε Τρίτη και ακριβώς στις 6.30 το απόγευμα». Δεν υπήρξε πολύ ευλαδική προσήλωση στην απόφαση αυτή...

Εάν όμως αποκρουσταλλώθηκαν οι αποφάσεις για τα νέα σχήματα στις 23.12.1983, ο νέος ανασχηματισμός στις 16.1.1984 δημιουργεί προβλήματα με κάποια πρόσωπα. Έτσι, ο μ. κ. Π. Αυγερινός ορίζεται γενικός υπεύθυνος υπουργός άνευ χαρτοφυλαχίου για θέματα Υγείας και Κοινωνικής Πολιτικής, αλλά ο αρμόδιος υπουργός του χαρτοφυλαχίου κ. Γ. Γεννηματάς ορίζεται ως επικεφαλής του «κύκλου ποιότητας ζωής» και μέλος του ΚΥΣΥΜ, στο οποίο, όμως, δεν μετέχει ο «προϊστάμενός» του υπουργός κ. Αυγερινός!

Ανοδος και πώση του «τσάρου»

Στο ΚΥΣΥΜ μετέχουν οι κκ. Λάζαρης και Κουτσόγιοργας, αλλά προσδιορίζονται ως «συνυπεύθυνοι» (συνεποπτευόντες) του κύκλου «Δημόσιας Διοίκησης», όπως και του «οικονομικού κύκλου» αρχικά οι κκ. Αρσένης και Ποττάκης.

Ο κ. Τσοχατζόπουλος ως υπουργός Δημοσίων Έργων περνάει ως στην κυβερνητική ιεραρχία και ο κ. Γεννηματάς από τη 17η θέση ανεβαίνει δέκα, μετά τον κ. Τσοχατζόπουλο. Πρόκειται για την απαρχή μιας σειράς προσαρμογών του πρωτοκόλλου της κυβέρνησης, προσθαφαίρεσεων στη σύνθεση του ΚΥΣΥΜ και «συμβιβασμού των συνεξουσιών». Φαινόμενα τα οποία θα πληθύνουν τα επόμενα χρόνια. Αρκεί και μόνο να αναφερθούν οι περιπτώσεις του κ. Α. Τσοχατζόπουλου ως υπουργού

Πάλης ξεκίνημα

άνευ χαρτοφυλαχίου και Εσωτερικών, του κ. Μ. Κουτσόγιοργα ως Εσωτερικών και Προεδρίας, του αφανούς κ. Μαν. Παπαστεφανάνη ως υπουργού Εσωτερικών, που δεν λάμβανε μέρος αρχικά στο ΚΥΣΥΜ, του υπουργού Οικονομικών κ. Δ. Τσοδόλα, του κ. Γ. Γεννηματά ως υπουργού Εργασίας (το υπουργείο του από τη 16η θέση δρόθηκε αμέσως στην 11η της ιεραρχίας και ο ίδιος επικεφαλής του «κύκλου», όπως όχι οι προκατόχοι του κκ. Απ. Κακλαμάνης, Ε. Γιαννόπουλος και Κ. Παπαναγιώτου). Υπάρχουν δεκάδες τέτοιες περιπτώσεις προσαρμογής ελιμέρους λειτουργιών, ρόλων και ιεραρχιών στα πρόσωπα.

ΣΤΙΣ 28 Φεβρουαρίου 1984, ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Αρσένης ανακοινώνει ότι

γόνται στον «κύκλο», αφού σχεδόν όλα θα πρέπει να παραπέμπονται εκεί για να μελετώνται συλλογικά, συναποφασίζονται, συνεκτιμώνται κ.λπ.

Επαναφέρεται δηλαδή το παλαιό σχήμα λειτουργίας και επιρροής των «συντονιστών». Όμως αυτή η αναβάθμιση σημαίνει αυτόματα και περιορισμό του δεύτερου πόλου της «ηγετικής κυβερνητικής δομής», των λεγόμενων συμβούλων και συνεργατών του Πολιτικού Γραφείου. Ως τώρα, οι σύμβουλοι του Πρωθυπουργού είχαν την αρμοδιότητα να «εισάγουν» κάποιο θέμα για συζήτηση στον «κύκλο» ή άλλο συλλογικό όργανο απευθείας, με απλή συνεννόηση με τον επικεφαλής και τον αρμόδιο υπουργό. Εις το εξής, το δικαίωμα αυτό, όπως και άλλα, θα έχει μόνον ο επικεφαλής του «τομέα» υπεργουργός. Όμως, όπως θα αποδείξει η πράξη και μια σειρά από τοκοχυμένα, που έχουν έλθει στο φως της δημοσιότητας ή όχι, σύντομα θα αναδοθιμωθεί και πάλι ο ρόλος των συμβούλων του πρωθυπουργικού cabinet. Γίνονται οι αναγκαίοι ενδιάμεσοι προς τον Πρωθυπουργό, ακόμα και για τους φαινομενικά πανίσχυρους «συντονιστές».

Μετά τις ευρωεκλογές της 17ης Ιουνίου του 1984, ο Πρωθυπουργός διαπιστώνει ότι «η κυβέρνηση χρειάζεται ένα δέσιμο στη λειτουργία της» και αρχίζουν νέες συζητήσεις για νέον ανασχηματισμό. Δεν φτάνει ούτε και τώρα η πολιτική, τα σχήματα και η εκάστοτε «νέα δομή», αλλά τα πρόσωπα. Στις 30 Ιουνίου, ο κ. Παπανδρέου δηλώνει σε συνεδρίαση του ΚΥΣΥΜ ότι οι συνεδριάσεις του ανώτατου αυτού κυβερνητικού οργάνου θα πρέπει να γίνονται τουλάχιστον με συχνότητα μία φορά την εβδομάδα (χωρίς συγκεκριμένη πλέον ημέρα και ώρα). Ακόμη, ο κ. Παπανδρέου τονίζει επί λέξει ότι «δεν πρέπει να πηγαίνουν για ψύλλου πήδημα τα θέματα στο υπουργικό συμβούλιο», το οποίο, όπως ανακοινώνει, θα συνεδριάζει **οπωσδήποτε μία φορά τον μήνα**.

Στις 20 Σεπτεμβρίου, ανακοινώνεται ο ανασχηματισμός με κύρια γνωρίσματα την απομάκρυνση από το ΥΠΕΧΩΔΕ του κ. Α. Τρίτη και τη μετακίνηση του κ. Α. Τσοχατζόπουλου (τον οποίο διαδέχεται ο προσωρινός κ. Περγιάκης) στη νέα θέση του «υπουργού παρά τω Πρωθυπουργώ». Θέση-σφήνα ανάμεσα στους «συντονιστές» και τους συμβούλους του Πολιτικού Γραφείου. Σύμφωνα με την κυβερνητική ανακοίνωση, δημιουργείται η θέση για τον κ. Τσοχατζόπουλο προκειμένου να επικουρεί τον Πρωθυπουργό σε θέματα «διυπουργικού χαρακτήρα», στα οποία χρειάζεται συντονισμός και εποπτεία της υλοποίησης των αποφάσεων. Δηλαδή, ανάθεση κατά περίπτωση αρμοδιοτήτων. Προκαλούνται αντιδράσεις ποικίλες και παρασημιακές, για το «κατέλωμα». Μέσα σε μία εβδομάδα, ο κ. Τσοχατζόπουλος αρχίζει να προσανατολίζεται στις «συντονιστικές αρμοδιότητες» για τα θέματα της Αττικής (που θα κληθεί να αναλάβει τέσσερα χρόνια αργότερα ο κ. Κ. Λαλιώτης στον ανασχηματισμό του περασμένου Νοεμβρίου). Πρόκειται για «τακτική υποχώρηση». Σύντομα, ο κ. Τσοχατζόπουλος θα αναδειχθεί σε «κομικό υπουργό» (υπεράνω «συντονισμού» και «κύκλων») προς τον δυσπρόσιτο Πρωθυπουργό, που δίνει το κύριο βάρος του στα θέματα εξωτερικής πολιτικής. Πάντως, έως την «ρήξη» της 9ης Μαρτίου 1985 και τις εκλογές στις 2 Ιουνίου 1985, οι όποιες συλλογικές αποφάσεις

έχουν ατονήσει τόσο σε επίπεδο κομματικού μηχανισμού (ΚΕ. ΕΓ) όσο και σε κυβερνητικό επίπεδο. Καμία σημαντική απόφαση (υποψηφιότητα Σαρτζετάκη, υποψηφιότητες στις «λίστες», θεωρία των «δύο κόσμων» και αντιδεξιά στρατηγική) δεν συζητήθηκε από κανένα συλλογικό σώμα.

Κατά την περίοδο αυτή, αναδοθιμίζεται όλο και περισσότερο ο άτυπος ρόλος ενός άλλου προσώπου επιρροής, του κ. Μένιου Κουτσόγιοργα, ιδιαίτερα μετά το τρίμηνο Μαρτίου-Μαΐου 1985. Η σύνθεση του ΚΥΣΥΜ και του ΚΥΣΕΑ διευρύνεται σταδιακά τόσο πολύ, ώστε μετέχουν αναπληρωτές υπουργοί και υφυπουργοί ως μόνιμα μέλη, σύμβουλοι του Πρωθυπουργού και ακόμα μια τριμελής γραμματεία (Μίχα Κουτσουλαίου, Στ. Μανίκας, Μ. Δασκαλάκης) από το ΠΑΣΟΚ, προκειμένου να επιτευχθεί ο «αναγκαίος συντονισμός δράσης» ανάμεσα στην κομματική καθοδήγηση και την κυβέρνηση. Ο πολυεπίπεδος συντονισμός μετατρέπεται σταδιακά σε πολύπλευρο του κυβερνητικού χώρου και κατά συνέπεια γίνεται περισσότερο προβληματικός.

Παρά τον προεκλογικό προβληματισμό, τις υποσχέσεις για αναθεωρήσεις, διορθωτικές κινήσεις και νέα ξεκινήματα, παρά τη δεύτερη νίκη του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του Ιουνίου, η κατάσταση στον τομέα αυτόν δεν θα δελτιωθεί. Μάλλον θα χειροτερεύσει.

Η δεύτερη τειραεΐα

ΣΤΙΣ 5 Ιουνίου, ο κ. Α. Παπανδρέου σχηματίζει κυβέρνηση 19 υπουργών, την οποία ονομάζει «προσωρινή και διάρκειας 45 ημερών», έως ότου δηλαδή δημιουργηθεί ένας νέος νόμος για ένα - όπως λέει - **νέο ολιγομελές** και **ευέλικο κυβερνητικό σχήμα**. Ο κ. Παπανδρέου στις 6 Ιουνίου 1985 ομιλεί για «δέκα, το πολύ 15 μέλη της κυβέρνησης» και τονίζει εμφαντικά την ανάγκη για «**μικρό και ευέλικο κυβερνητικό σχήμα**», προκειμένου να έχει ο ίδιος απευθείας συνεργασία με τους υπουργούς. Ο νέος νόμος ετοιμάζεται εν κρυπτώ. Πάντως, οι υπουργοί των «45 ημερών» ανακοινώνουν ή εισηγούνται μακροπρόθεσμα μέτρα, πολύχρονα σχέδια και προγράμματα, αλλά σχεδόν κανείς, ίσως ελάχιστοι, γνωρίζουν εάν θα είναι υπουργοί σε λίγες ημέρες, σε ποιο υπουργείο, με ποιους συνεργάτες και με ποιες αρμοδιότητες.

Ο νέος νόμος για τη δομή και λειτουργία του κυβερνητικού σχήματος, ο 1558/85 (που τροποποιεί τον επίσης ΠΑΣΟΚικό 1266/82), φέρεται να έχει αξιοποιηθεί - κατά την εισηγητική του έκθεση - «**την πείρα της πρώτης τετραετίας διακυβέρνησης της χώρας**», και έχει σκοπό τη δημιουργία ενός ορθολογικού και εύλαστου οργανωμένου σχήματος, στη βάση και το πλαίσιο του οποίου να μπορεί η κάθε κυβέρνηση να λειτουργήσει άνετα και αποτελεσματικά. Πρόκειται, προσθέτει αυτόρεσκα η εισηγητική έκθεση, για νόμο «**που είναι προϊόν μιας σύγχρονης αντίληψης για τον εκδημοκρατισμό της διακυβέρνησης του κράτους και μιας βαθιάς γνώσης των οργανωτικών συνθηκών και αναγκών της χώρας**».

Αποτέλεσμα: ο ανασχηματισμός περιλαμβάνει... 41 υπουργούς και υφυπουργούς, ενοποιεί τα υπουργεία Εσωτερικών και Δημοσίας Τάξεως (που χωρίζεται δέκα μήνες αργότερα), με επικεφαλής τον κ. Κουτσόγιοργα, ο κ. Τσοχατζόπουλος παύει να είν-

κάθε... 6 μήνες

«υπουργός παρά τω Πρωθυπουργώ» (καταργουμένης και της... θεσμικής ανάγκης της θέσεως αυτής) και γίνεται υπουργός Προεδρίας. Επιπλέον, ο κ. Χαράλαμπος γίνεται αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως, οι κκ. Σημίτης και Τσοβόλας μοιράζονται την πορφυρά του άλλοτε «τσάρου της Οικονομίας», ο κ. Γεννηματάς αποκτά τρεις υφυπουργούς και ο κ. Κ. Παπούλιας γίνεται έκτοτε υπουργός Εξωτερικών. Οι πάντες αναβαθμίζονται αλλά το νέο σχήμα εννέα μήνες αργότερα οδηγείται σε... αναδόμηση, με αύξηση των μελών του από 41 σε 49. Το όραμα του «μικρού και ευέλικτου» κυβερνητικού σχήματος παραμένει έως σήμερα... αδι-καίωτο. Παράλληλα, αναβαθμίζονται οι ρόλοι των συμβούλων του Πρωθυπουργού, τα υπουργεία Βορείου Ελλάδος και Αιγαίου ανακοινώνεται ότι «θα είναι ισότιμα και όχι μεσολαθητικοί φορείς σε σχέση με τα άλλα» και ο κ. Α. Παπανδρέου καθορίζει τις νέες κυβερνητικές προτεραιότητες στις 27.7.1985, στις οποίες θα τεθεί ο ίδιος επικεφαλής:

- ★ ανάγκη προώθησης της κοινωνικής πολιτικής και ολοκλήρωσης του «Κράτους Πρόνοιας»
- ★ πανεθνική προσπάθεια για την οικονομική ανάπτυξη, ως προϋπόθεση της εθνικής ανεξαρτησίας
- ★ ολοκλήρωση και στέριωμα των θεσμών λαϊκής κυριαρχίας και συμμετοχής, καθώς και την ενεργοποίηση των πολιτών για το στέριωμα αυτών των θεσμών.

Πάντως, βασικό οργανωτικό σχήμα της κυβέρνησης θα είναι το υπουργικό συμβούλιο, το οποίο - όπως ανακοινώνει ο κ. Α. Παπανδρέου, επίσης στις 27.7.1985 - θα συνεδριάζει εφεξής **μία φορά την εβδομάδα**.

Εννέα μήνες αργότερα, και συγκεκριμένα στις 25 Απριλίου 1986, ο κ. Α. Παπανδρέου ανακοινώνει ότι το υπουργικό συμβούλιο θα συνέρχεται πλέον **μία φορά τον μήνα**, γιατί η εβδομαδιαία συνεδρίαση (που ποτέ δεν έγινε πράξη) «είναι απαιτητική, χωρίς να αποδίδει πολλά».

Πάντως, ο Πρωθυπουργός ανακοινώνει ότι μέλη του υπουργικού συμβουλίου γίνονται και οι υφυπουργοί! Την ίδια ημέρα, με την ευκαιρία του νέου ανασχηματισμού, ο κ. Α. Παπανδρέου ομιλεί για την «**ανάγκη ανανέωσης**» που υπάρχει (παρά τον νέο νόμο - πυξίδα για «κάθε κυβέρνηση») και για «**νέο κλίμα ξεκινήματος**».

Για καιρό ακόμα θα χρησιμοποιούνται τα θεσμοποιημένα συλλογικά όργανα (ΚΥΣΥΜ, ΚΥΣΕΑ) και οι «κύκλοι» θα έχουν παραλύσει.

Όμως στις 31.10.1986 πραγματοποιείται ένας νέος ανασχηματισμός και ο κ. Α. Παπανδρέου αποφασίζει την αναβάθμιση του ρόλου του υπουργικού συμβουλίου και των «διυπουργικών κύκλων», οι οποίοι είναι μόνον τρεις και συγκεκριμένα εκείνοι της Εθνικής Οικονομίας, Διοίκησης και Ποιότητας Ζωής, και σ' αυτούς τοποθετούνται επικεφαλής αντίστοιχα οι κκ. Κ. Σημίτης, Α. Τσοχατζόπουλος και Γ. Γεννηματάς. Παράλληλα, ανακοινώνεται ότι ο υπουργός Προεδρίας κ. Α. Τσοχατζόπουλος έχει την «ευθύνη συντονισμού» όλων των «κύκλων» με τη γενική κυβερνητική πολιτική και τις αποφάσεις των άλλων συλλογικών οργάνων. Όμως, μία μέρα αργότερα, ανακοινώνεται (προφανώς από αντιθέσεις των άλλων συντονιστών και του κ. Μ. Κουτσόγιωργα, οι οποίοι είναι υπουργός Εσωτερικών) ο κ. Τσοχατζόπουλος όχι μόνο

χάνει την εποπτεία των κύκλων των κκ. Σημίτη και Γεννηματά αλλά καθιερώνεται περίπου συναρμοδιότητα του κ. Τσοχατζόπουλου στον κύκλο Δημόσιας

Το ένα ήταν η νέα παντοδυναμία ορισμένων πρωθυπουργικών συμβούλων, καθώς το Πολιτικό Γραφείο έχει μεταβληθεί σε ένα είδος «Πρυτανείου» για ανώτερα στελέ-

“ **Υπουργοί των «45 ημερών» ανακοινώνουν ή εισηγούνται μακροπρόθεσμα μέτρα, πολύχρονα σχέδια και προγράμματα, αλλά σχεδόν κανείς, ίσως ελάχιστοι, γνωρίζουν εάν θα είναι υπουργοί σε λίγες ημέρες, σε ποιο υπουργείο, με ποιους συνεργάτες και με ποιες αρμοδιότητες** ”

Διοίκησης με τον κ. Κουτσόγιωργα. Πάντως, ο κ. Τσοχατζόπουλος αναλαμβάνει την προεδρία ενός νέου κυβερνητικού οργάνου, της λεγόμενης «Ολομέλειας» των γενικών γραμματέων των υπουργείων, που θα συνεδριάζει μία φορά τον μήνα, «για να ελέγχει την πορεία υλοποίησης των κυβερνητικών αποφάσεων». Η Ολομέλεια των Γενικών θα συνεδριάζει ορισμένες φορές και κατόπιν ο ρόλος της θα εκφυλισθεί. Σύμφωνα με τις ίδιες αποφάσεις, το υπουργικό συμβούλιο εις το εξής δεν θα συνεδριάζει κάθε μήνα, αλλά κάθε δεκαπέντε ημέρες και συγκεκριμένα - όπως ανακοινώνει ο Πρωθυπουργός - Παρασκευή στις 10.30 το πρωί. Σύμφωνα με τα στοιχεία μας, οι συνεδριάσεις του υπουργικού συμβουλίου κατά το 1987 δεν ξεπέρασαν τις δέκα και από αυτές οι περισσότερες είχαν μάλλον τη μορφή ανακοινώσεων και τυπικών συνεδριάσεων.

Στις 14.12.1986, ο κ. Α. Παπανδρέου δηλώνει ότι «**θα παραμείνει στη μάχη πολιτική**» γιατί αυτό αποτελεί «μόνιμη και ακλόνητη απόφασή του» και διαβεβαιώνει ότι θα είναι επικεφαλής της προσπάθειας για την ολοκλήρωση των μεγάλων στόχων που συμφώνησε το ΠΑΣΟΚ με τον Λαό. «**Η αποστράτευση και η ευθυνοφοβία**», δήλωνε ο κ. Α. Παπανδρέου, «δεν ταιριάζουν με την πολύχρονη παρουσία μου στην πολιτική ζωή του τόπου».

Αντιπρόεδροι και επιτροπές

ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ της 5ης Φεβρουαρίου 1987 ο Πρωθυπουργός απομακρύνει όλους τους «προϋχόντες» (που αποτελούσαν βασικό κορμό των έως τότε κυβερνήσεων), τους οποίους μεταθέτει στο κόμμα, χωρίς να αναβαθμισθεί ο ρόλος του ΕΓ και του κομματικού μηχανισμού έως τον ανασχηματισμό του Σεπτεμβρίου, οπότε και επανέρχονται στην κυβέρνηση οι «προεστοί». Και μάλιστα με τον κ. Μ. Κουτσόγιωργα στη θέση του αντιπρόεδρου της Κυβερνήσεως. Πάντως, τον Φεβρουάριο, ο Πρωθυπουργός δηλώνει ότι ο ανασχηματισμός των «αφανών» αποτελεί για τον ίδιο προσωπικά «**ορόσημο και νέα εποχή για την Ελλάδα**». Στις 6.2.1987, την επόμενη ημέρα, ο Πρωθυπουργός δηλώνει ότι **θα παρακολουθηθεί προσωπικά, σε προσωπικές συνεργασίες και στα θεσμοποιημένα συλλογικά όργανα, τον ρυθμό υλοποίησης ολόκληρου του κυβερνητικού έργου κατά το μείζ.**

Ολόκληρο το 1987 θα κορυφωθούν δύο φαινόμενα αναζήτησης του κυβερνητικού μηχανισμού, τα οποία θα αποδειχθούν αναποτελεσματικά και θα καταργηθούν.

επιτροπές από υπουργούς, υφυπουργούς, γενικούς και προέδρους για το Άγιον Όρος και τον Αχελώο, για το νέφος και τους Ολυμπιακούς Αγώνες, για τον συντονισμό της κυβερνητικής πολιτικής στον Τουρισμό, για την Πληροφορική, για τα πολιτιστικά θέματα κ.λπ. Η παλαιά αντίληψη για τη δημιουργία ενός φορέα για κάθε πρόβλημα μετατρέπεται στη δημιουργία μιας επιτροπής. Από μήνες τώρα, αρκετοί υπουργοί αγνοούν την τύχη αυτών των επιτροπών. Με τον ανασχηματισμό του Σεπτεμβρίου 1987 επιλέγεται το μοντέλο εποπτείας τομένων από τους δύο αντιπρόεδρους (Μ. Κουτσόγιωργας για τα εσωτερικά, Ι. Χαράλαμπος για τα εξωτερικά και θέματα Αμύνης), που θα καταργηθεί 14 μήνες αργότερα, τον περασμένο Νοέμβριο.

Στις 7.10.1987, ο Πρωθυπουργός, σε συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου (που διήρκεσε 25 λεπτά), ανακοίνωσε νέες οργανωτικές αποφάσεις για τη λειτουργία του κυβερνητικού συγκροτήματος. Το υπουργικό συμβούλιο θα συνεδριάζει εις το εξής **κάθε 15 ημέρες** (παρόμοια απόφαση είχε ληφθεί και στις 25.4.1986) και μάλιστα κάθε δεύτερη Τετάρτη. Σύμφωνα με το αρχείο μας, δεν τηρήθηκε και αυτή η διαδικασία.

Στα πλαίσια της ίδιας «κινήσεως» του Σεπτεμβρίου, ανακοινώνεται ότι εκτός από τις κανονικές συνεδριάσεις του ΚΥΣΥΜ θα υπάρχουν συναντήσεις του ΚΥΣΥΜ με τα μέλη των κύκλων «**Δημόσιας Διοίκησης**», «**Ποιότητας Ζωής**» και «**Οικονομίας**», που έχουν επικεφαλής τους κκ. Α. Κακλαμάνη, Α. Τσοχατζόπουλο (παρά το ότι είναι υπουργός Εσωτερικών) και Κ. Σημίτη. Επίσης, η σύνθεση του ΚΥΣΥΜ διευρύνεται με τη συμμετοχή και του κ. Ι. Χαράλαμπος αλλά και των κκ. Α. Λιδάνη, Κ. Γείτονα, Γ. Κατηφόρη και Γ. Κασσιμάτη. Όμως η συνολική αναβάθμιση του ρόλου του υπουργικού συμβουλίου συνδέεται με μείωση του ρόλου τόσο των «**συντονιστών των κύκλων**» όσο και των υπουργών.

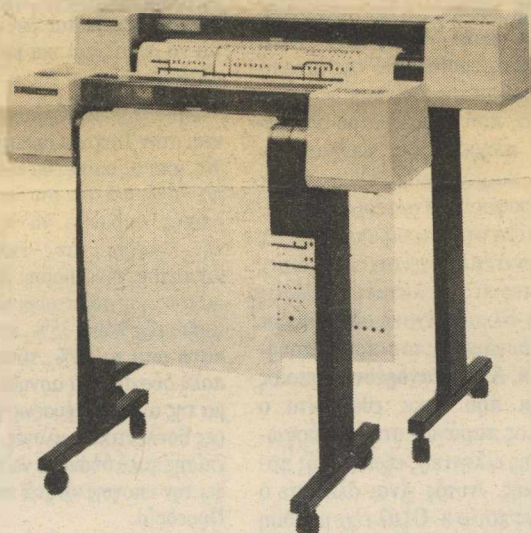
Συγκεκριμένα, εις το εξής οι «κύκλοι» και τα άλλα συλλογικά όργανα (ΚΥΣΥΜ, ΚΥΣΕΑ) θα συγκαλούνται μόνο με απόφαση του Πρωθυπουργού (δικαίωμα το οποίο θα εκχωρηθεί σταδιακά στους δύο αντιπρόεδρους) και οι αρμοδιότητες των αναπληρωτών υπουργών θα καθορίζονται μόνον από τον Πρωθυπουργό και όχι με τη συνεργασία του αρμόδιου υπουργού, όπως γινόταν με τους υφυπουργούς. Παράλληλα με την αυξανόμενη ισχύ των δύο αντι-

προέδρων, που θα δημιουργήσει ορατά προβλήματα συναποδοχής και συνεργασίας την «περιόδο του Χέρφιλντ», εισάγεται σταδιακά ένας νέος κυβερνητικός θεσμός δομής και λειτουργίας: εκείνος των αναπληρωτών υπουργών, που πληθαίνουν σταδιακά και αποτελούν «**δίδυμο**» εξουσίας με τους υπουργούς, συχνά αυτόνομοι και με τριδές στις σχέσεις τους.

Λίγο πριν επιστρέψει στην Ελλάδα, στις 22.10.1987, ο κ. Α. Παπανδρέου δηλώνει ότι θα δώσει ιδιαίτερο βάρος στα θέματα «**νέας γενιάς**», και στη συνεδρίαση της ΚΕ στις 28 Δεκεμβρίου θα προσθέσει και τα «**θέματα πόλεων**», που έχει αρνηθεί να αναλάβει ο (υπουργός των εννέα ημερών) κ. Κ. Λαλιώτης.

Την περασμένη άνοιξη, ο κ. Α. Παπανδρέου, παράλληλα με το σύστημα των αντιπροέδρων και τη χαλάρωση των συνεδριάσεων του υπουργικού συμβουλίου, είχε εξαγγείλει και εφαρμόσει το σύστημα των ορισμένων προσωπικών συναντήσεων και συνεργασιών, σε μια προσπάθεια άμεσης ενημέρωσής του και επιτάχυνσης του κυβερνητικού έργου. Ακολούθησε το «**Χέρφιλντ**» και η αποκαθάρωση των δύο αντιπροέδρων στις 17 Νοεμβρίου, για να φθάσουμε στον τελευταίο ανασχηματισμό.

HEWLETT - PACKARD PLOTTERS

Το δεξί σας χέρι από τη ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Σήμερα οι αρχιτέκτονες, οι τοπογράφοι, οι μηχανικοί και οι σχεδιαστές που θέλουν να είναι αποτελεσματικοί στη δουλειά τους, σχεδιάζουν με τη βοήθεια ηλεκτρονικού υπολογιστή (Computer Aided Design) και βεβαίως τους είναι απαραίτητος ένας καλός Plotter.

Σ' αυτούς τους επαγγελματίες η ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, η μεγαλύτερη εταιρία μηχανοργάνωσης στη Β. Ελλάδα, προσφέρει τώρα και τους πρωτοποριακούς Plotters DraftPro της HEWLETT - PACKARD.

Οι H P DraftPro μετατρέπουν τις ιδέες σας σε σχέδια με την εκπληκτική ταχύτητα των 80 cm/sec, μέγιστη διαγώνια επιτάχυνση 2,8g και την επαγγελματική ακρίβεια ίχνους 0,0127mm, χρησιμοποιώντας 8 πένες διαφόρων τύπων και χρωμάτων για σχεδίαση σε κοινό χαρτί, ριζόχαρτο, ζελατίνα κλπ.

Έτσι τα σχέδια σας έχουν την επαγγελματική ποιότητα που ικανοποιεί εσάς και τους πελάτες σας, με σαφείς ευθείες γραμμές, ακριβείς καμπύλες και γωνίες, πεντακάθαρα γράμματα και αριθμούς.

Και χάρη στην προηγμένη τεχνολογία τους και την επαναστατική γλώσσα επικοινωνίας HP-GL που η HEWLETT - PACKARD καθιέρωσε στο χώρο των Plotters, είστε σίγουροι ότι τα σημερινά και τα μελλοντικά προγράμματα C.A.D. με τα οποία θα δουλέψετε θα συνεργάζονται άψογα με τον Plotter σας, εξασφαλίζοντας έτσι την επένδυσή σας.

Αν έχει σημασία για σας να βγάλετε με ακρίβεια στο χαρτί αυτό που έχετε στο μυαλό σας, ελάτε σήμερα στη ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ. Γιατί η ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, μαζί με τους H P DraftPro Plotters σας προσφέρει πλήρη υποστήριξη, εκπαίδευση, οικονομικές λύσεις (leasing) και την 20ετή πείρα της στη μηχανοργάνωση, ώστε να αποκτήσετε ένα αξιόπιστο εργαλείο δουλειάς που θα γίνει το «δεξί σας χέρι».

ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ Αποτελεσματική μηχανοργάνωση με χαμηλό κόστος

ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ Α.Ε. ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ : Τομιοκή 27, 546 24 Θεσσαλονίκη, Τηλ. Κέντρο 031/26 7922
Computer Camp : Αγγελάκη 8, Δ.Ε.Θ.
ΑΘΗΝΑ : Κηφισίας 124, 115 26 Αθήνα, Τηλ. 691 4234